

Ο ΠΙΟ ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΤΩΝ ΘΕΩΝ

5:08:54

OLYMPUS MARATHON

Running Gods' Trails

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΡΑΣΣΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Δ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ,
Κ. ΜΑΛΛΙΟΣ, Π. ΤΣΙΓΚΟΥΛΗΣ, Β. ΚΑΡΑΛΙΟΣ.

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΙΟΥΛΙΟΥ, σχεδόν στις 6 το απόγευμα, ο 48χρονος ερασιτέχνης δρομέας **Γιώργος Καψιμάλης** τερμάτιζε στην 157η και συγχρόνως τελευταία θέση του **Olympus Marathon 2005**, μετά από 11 ώρες και 55 λεπτά υπεράνθρωπης προσπάθειας. Υπεράνθρωπης; Αν και η απόσταση είναι κατά περίπου 1,5 χλμ. μεγαλύτερη από τα 42.195μ. του κλασικού Μαραθώνιου - ο τερματισμός στον οποίο είναι πάντα ένας προσωπικός άθλος - δεν είναι το μήκος των **43,8χλμ.** της διαδρομής που κάνουν τον Olympus

Marathon ίσως το σκληρότερο ορειβατικό μαραθώνιο στον κόσμο. Η μορφολογία είναι αυτή που έκανε τον Κενυάτη **Mbuga** στα μέσα της κούρσας να μη μπορεί να αρθρώσει λέξη...Με άλλα λόγια τα 22χλμ. συνεχόμενης **Ανηφόρας** - το **A** κεφαλαίο δεν είναι τυπογραφικό λάθος -, τα περισσότερα από τα οποία σε σκληρά βραχώδη και απόκρημνα μονοπάτια. Ακολουθούμενα από άλλα 12 κατηφορικά -από αυτά που αν τα γόνατα είχαν φωνή θα φώναζαν: "**Είστε τρελοί?**" και ακόμα 10-τα τελευταία και τα πιο "σαδιστικά"... Δέκα

◀ **Νωρίς το πρωί, την ημέρα του αγώνα, ο Όλυμπος έδειχνε το "καλό" του πρόσωπο. Λίγο αργότερα ... άλλαξε γνώμη.**

Ολύμπια έλξη και έμπνευση

“ΣΤΗΝ ΟΥΛΙΑ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΒΟΥΝΑ, ΕΧΟΥΜΕ μόνο λόφους. Για να προπονηθώ ανεβοκατέβαινα 15 φορές τον ψηλότερο κοντινό λόφο που είχε 200 μέτρα ύψος. Έτσι συμπλήρωνα τα 3.000 μέτρα του Ολύμπου... το ξέρω δεν θα είναι το ίδιο, αλλά τουλάχιστον θα ξέρω ότι προσπάθησα". Ο 58χρονος **Τόνι Τουλ** ήρθε από τη Μ.Βρετανία και ήταν ένας από τους αρκετούς ξένους που ήρθαν στην Ελλάδα με μοναδικό στόχο να συμμετάσχουν στον Olympus Marathon, αλλά γιατί ; Μια λακωνική απάντηση θα ήταν, ότι απλά βρήκαν μια "καλή" ευκαιρία να επισκεφθούν το βουνό των Θεών- λίγο πολύ συμβαίνει σε όλους μας, όταν θέλουμε να επισκεφθούμε "κάτι" που είναι κάπως μακριά και περιμένουμε μια "ευκαιρία" να τα "συνδυάσουμε". Το "κάτι" για όλους τους ξένους είναι η παγκόσμια μυθική φήμη του Ολύμπου-είναι μάλλον αδύνατον να βρεις ξένο που έχει τελειώσει το "Δημοτικό" να μην γνωρίζει τη λέξη "**Olympus**". Και όχι μόνο τη γνωρίζει, αλλά την ταυτίζει με κάτι "μυθικό", με σύμβολο σχεδόν παγκόσμια ιερό. Πέρυσι, μετά το Euro 2004, παρατηρήσαμε ότι η λέξη Olympus αναγραφόταν σε πολλά πρωτοσέλιδα ξένων εφημερίδων στις αναφορές στο ποδοσφαιρικό Ελληνικό "θαύμα". Κάναμε μια μικρή στατιστική έρευνα: Πέντε στα δέκα δημοσιεύματα σε σύνολο περίπου πενήντα-, περιείχαν τη λέξη "Olympus" στον τίτλο, με αναφορές όπως "Οι Έλληνες στον Όλυμπο!", "Οι Θεοί του Ολύμπου" κλπ, και σημαντικές διαφοροποιήσεις ως προς το ύψος αλλά πάντα λαμβάνοντας ως δεδομένη τη γνώση του αναγνώστη για την μυθική έννοια του Ολύμπου! Από τα υπόλοιπα πέντε, τα τρία είχαν τη λέξη "Zeus", αποκαλύπτοντας συγχρόνως ότι οι αναγνώστες τους ήξεραν επιπλέον και την έννοια της λέξης Zeus. Ενώ το γεγονός ότι το υψηλότερο "όρος" στον Άρη έχει ονομαστεί "Όλυμπος", απλά επιβεβαιώνει αυτό που όλοι μας υποψιαζόμαστε: από την υποθετική λίστα των δέκα πιο αναγνωρίσιμων λέξεων στον πλανήτη -και μάλιστα εκείνων που έχουν πανανθρώπινη έννοια και αξιακό συμβολισμό-, η πλειοψηφία είναι ελληνική. Ο Όλυμπος ενέπνευσε τους Αρχαίους να τοποθετήσουν τους Θεούς στις κορφές του, γιατί ασκεί έλξη και προκαλεί έμπνευση. Το ίδιο περίπου συμβαίνει και σήμερα: ο Όλυμπος με τη μορφή ενός ορειβατικού μαραθώνιου εμπνέει μια κατηγορία αθλητών καταρχήν να ορίσουν και κατόπιν να επιδιώξουν ένα προσωπικό άθλο.

χιλιόμετρα κατήφορος πραγματικό "καρδιογράφημα", που όλως περιέργως, ενώ τελικά έχεις κατέβει σχεδόν 800μ. υψομετρική διαφορά, τις ανηφόρες του είναι αυτές που κυρίως θυμάσαι στο τέλος! Μαζί με κάτι "γλίστρες" και κάτι "σιχτριασμένα" σκαλιά...και απίστευτα απίστευτη ομορφιά. Ομορφιά ορατή σε κάθε βήμα, ομορφιά που συνοδεύεται αδιάκοπα από την αύρα των Θεών-μια ψευδαίσθηση τόσο δυνατή, που φτάνει στα όρια της πραγματικότητας. Αλλά τελικά και η πραγματικότητα ένας μύθος δεν είναι!

◀ Σκίτσο διαδρομής (σχέδιο Χατζηηρβασάνη).

▶ Στο "Λαιμό", λίγο μετά τη "Σκούρτα" και ύστερα από 18 περίπου χιλιόμετρα ανηφόρας.

▼ Έχετε επισκεφθεί τον Αρχαιολογικό χώρο του Δίου; Όχι. Να πάτε και να πάτε πρωί! Την Κυριακή 25 Ιουνίου στις 6 και 5' στην εκκίνηση του 3ου OLYMPUS MARATHON ακόμη καλύτερα...

Ο "τοίχος" γράφει ιστορίες

Ο ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΥ ΚΑΘΕ

στιγμή -αλλά ιδιαίτερα την ώρα της ανατολής του ηλίου-εκπέμπει ενέργεια και σεβασμό, η επιζητούμενη αυτοσυγκέντρωση πριν από κάθε αγώνα εδώ ουσιαστικά "επιβάλλεται" από το ίδιο το περιβάλλον. Η "πιστολιά" του αφέτη, που φέτος ήταν ο διευθυντής του μεγαλύτερου αθλητικού περιοδικού στον κόσμο, ήταν και η μοναδική αποδεκτή "παραφωνία". Ήδη στα πέντε πρώτα χιλιόμετρα η ομάδα των ταχύτερων που είχε ξεχωρίσει μπροστά, άφησε τον αγροτικό χωματόδρομο και χώθηκε στα πέτρινα μονοπάτια του πανέμορφου φαραγγιού του **Ορλιάς**. Καιρός καλός, καθαρός ουρανός, υψηλή θερμοκρασία

- ▲ Οι κινηματογραφιστές έκαναν και αυτοί το δικό τους αγώνα!
- ▼ Ο Κενιάτης μαραθωνοδρόμος Μ. Βυγα δήλωσε ότι "τρώμαξε από τη διαδρομή".

και σχεδόν άπνοια, αλλά ο Όλυμπος είναι σαν το Δία, είναι ας πούμε τύπος "ασταθής και ευερέθιστος", με αποτέλεσμα οι αθλητές μπαίνοντας στην αλπική ζώνη να νιώθουν την ουσία της έκφρασης "άλλος Θεός"...Κρύο και δυνατός αέρας, πρακτικά δηλαδή... ακόμα πιο κρύο. Και ομίχλη, σύννεφα που περίμεναν να δουν αν θα γίνουν βροχή - τελικά έγιναν αλλά ευτυχώς...την επόμενη ημέρα. Πάντως, ο Κενυάτης αθλητής ήταν αυτός που φάνηκε να επηρεάστηκε περισσότερο από το κρύο. Δικαιολογημένα...

Ο **Νίκος Καλοφύρης**, 2ος πέρσι, έφτασε πρώτος στον ψηλότερο σταθμό ανεφοδιασμού - στο κα-ταφύγιο **Γίσου Αποστολίδη** στο **Οροπέδιο**

των Μουσών - σταμάτησε για λίγο και συνέχισε με το "αέρινο" στυλ του. Είναι εντυπωσιακό πόσα διαφορετικά στυλ τρεξίματος "αναγνωρίζει" κανείς παρακολουθώντας τους αθλητές να τρέχουν στο οροπέδιο, όταν ύστερα από 22 χιλιόμετρα ανηφορικού "τοίχου" και σχεδόν 3 χλμ υψομετρικής διαφοράς η εξάντληση είναι έντονη και το κορμί "ελέγχεται" δυσκολότερα. Αξίζει πραγματικά να παρακολουθείς τους αθλητές στους σταθμούς ανεφοδιασμού και δεν είναι τα διαφορετικά στυλ τρεξίματος ο λόγος... είναι κυρίως, ότι αντιλαμβάνεται ότι κάθε αθλητής ζει τη δική του μοναδική ιστορία. Ενώ όλοι τρέχουν την ίδια ακριβώς διαδρομή, καθένας τη βλέπει σαν την **δική του διαδρομή**.

- ▲ Υπάρχουν λέξεις που δύσκολα αποδίδονται στα Ελληνικά. Παράδειγμα; "Skyrunning".
- ▼ Αέρινο στυλ και μοναχικό μεγαλείο.

"Ντουγγρού" στην κατηφόρα τη μεγάλη.

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΤΟ ΟΡΟΠΕΔΙΟ ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΟ "Θρόνο του Δία", εκτός των άλλων έχει και ένα ακόμα "μυθικό" για τους αθλητές στοιχείο: ουσιαστικά εκεί τελειώνουν οι ανηφόρες. Κάπου εκεί τα πνευμόνια παραχωρούν στα πόδια την κυρίως ευθύνη. Οι κακοτράχαλες κατηφόρες και οι έντονες κλίσεις που ακολουθούν μέχρι το καταφύγιο "**Σπήλιος Αγαπητός**" είναι σαφώς λιγότερο βασανιστικές από τον ατέλειωτο "τοίχο" που προηγή-

θησαν δεν συμβαίνει ατύχημα-αυτό καταγράφεται στα ιδιαίτερος ευχάριστα-και οφείλεται, μεταξύ άλλων, στη σοβαρότητα που επιδεικνύουν οι ίδιοι οι αθλητές.

Λίγα χιλιόμετρα παρακάτω, στη θέση **Πριόνια**, βρίσκεται ένα ακόμα κομβικό σημείο της διαδρομής: η είσοδος στο κυρίως κομμάτι του φαραγγιού του **Ενιπέα**, του "καρδιογραφήματος" δηλαδή. Εδώ οι δύο βασικοί διεκδικητές έφτασαν μαζί και το σενάριο της επανάληψης της περσινής "δραματικής" κούρσας που κρίθηκε 300 μ. πριν τον

Λίγα χιλιόμετρα παρακάτω, στη θέση Πριόνια, βρίσκεται ένα ακόμα κομβικό σημείο της διαδρομής: η είσοδος στο κυρίως κομμάτι του φαραγγιού του Ενιπέα, του "καρδιογραφήματος" δηλαδή.

θηκε, αλλά "απάνθρωπος" για τα γόνατα. Και σαφώς πιο επικίνδυνες καθώς πλέον τυχόν πτώση-που λόγω και της κλίσης και της εξάντλησης γίνεται πιο πιθανή- έχει μεγαλύτερες πιθανότητες να είναι κάτι περισσότερο από μια απλή εκδρομή. Ωστόσο για 2η συνεχή χρονιά στον Olympus Ma-

τερματισμό άρχισε να κάνει την εμφάνισή του. Ο **Alexi Gunko**, 1ος περσινός νικητής, την προηγούμενη της κούρσας έλεγε, ότι κατά τον τελευταίο μήνα δεν είχε προπονηθεί αρκετά, και αυτό φάνηκε από τις "κράμπες" που είχε στα τελευταία χιλιόμετρα. Ο **Νίκος Καλοφύρης** - 2ος περσινός

- ▲ Φωτογραφία με δύο πρωταγωνιστές ... και οι δύο στα λευκά.
- ◀ Ο 70χρονος Γιώργος Ακριβού, νικητής της κατηγορίας 60+, που άρχισε να τρέχει σε ηλικία 54 ετών.
- ◀ Οι σταθμοί ανεφοδιασμού είχαν τα πάντα, αλλά το νεράκι του Ορλιά έχει "άλλη" γλύκα...

νικητής - έφτασε **μόνος πρώτος** στα όμορφα σο-κάκια του Λιτόχωρου και έκοψε πανηγυρίζοντας το νήμα πριν τον καλό φίλο και μεγάλο αντίπαλο **Gunko**, που τερμάτισε 8 λεπτά αργότερα. Οι τερματισμοί συνεχίζονταν μέχρι τις 6 το απόγευμα: 156 συνολικά, μόλις 21 είχαν εγκαταλείψει ενώ τρεις αθλητές και μία αθλήτρια τερμάτισαν δυόμισι ώρες μετά το όριο τερματισμού -για την ακρίβεια, πέρασαν κάτω από την αψίδα τερματισμού τη στιγμή που ξεκινούσαν οι απονομές, με συνέπεια να δεχτούν το θερμό αυτοκρότημα των παρευρισκομένων...ήταν και αυτοί νικητές και αυτό το αναγνώριζαν όλοι! Η **Ιρένα Μαλιμπόρσκα** κέρδισε - όπως και πέρυσι - την πρώτη θέση στην κατηγορία γυναικών, που φέτος έφτασε τις 7 συμμετοχές. Αν αναλογιστούμε τη δυσκολία του αγώνα, ο αριθμός των γυναικών ίσως να μην είναι τόσο μικρός. Θα χρειαζόταν ειδική αναφορά σε καθένα που τερμάτισε, αλλά θα σταθούμε μόνο σε δύο ιδιαίτερες περιπτώσεις, του 70χρονου **Γιώργου Ακριβού** και του 53χρονου Ιρλανδού **Kevin Crogan**, νικητές της κατηγορίας 60+ και 50+ αντίστοιχα: Ο πρώτος άρχισε να τρέχει μόλις στα 54

του, ενώ ο χρόνος που πέτυχε ο δεύτερος ήταν μέσα στους 20 καλύτερους της γενικής!

Ίδια κίνητρα, ίδιες αξίες.

ΟΤΑΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΩ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ που δεν έχουν καμία σχέση με το τρέξιμο ή και με το βουνό, η πρώτη απορία είναι "ποιοι το κάνουν και γιατί". Μια καλή απάντηση είναι να δούμε μερικούς από τους πρωταγωνιστές. Οι δύο πρώτοι νικητές είναι οι κορυφαίοι αυτή τη στιγμή αθλητές ορεινού τρεξίματος καθώς και εξαιρετικοί χιονοδρόμοι. Ο τρίτος είναι ο **Κώστας Γογούσης**, φετινός πρωταθλητής Ελλάδας στο αγώνισμα του μααραθώνιου δρόμου. Ο τέταρτος, **Κώστας Σταμούλης** είναι 43 ετών και μόνιμος συμμετέχων σε όλους τους δύσκολους αγώνες τρεξίματος ή ποδηλάτου στο βουνό. Ο πέμπτος είναι ο **Παναγιώτης Κοτρωνάρος**, κορυφαίος ορειβάτης, με αναβάσεις σε πολύ ψηλές κορφές και κυρίαρχη αυτή του **Έβερεστ**, αλλά και σειρά συμμετοχών και διακρίσεων σε ποικιλία αγώνων μεγάλων αποστάσεων. Τέλος ο 6ος, **Παναγιώτης Ιωαννίδης**, είναι

- ▲ Δεκατρείς κάμερες και πάλι λίγες ήταν.
- ▼ Ομαλό μονοπάτι στον Ενιπέα, πριν το καρδιογράφημα.

εξαιρετικός μαραθωνοδρόμος που μόλις πέρσι ξεκίνησε να τρέχει στο βουνό. Αν δεχτούμε τους έξι αυτούς αθλητές ως αντιπροσώπους της μικρής ομάδας αθλητών που έχει πιθανότητες διάκρισης, θα εντοπίσουμε τα εξής κοινά χαρακτηριστικά: Όλοι θα σταματήσουν για να δώσουν βοήθεια στο συναθλητή τους, ακόμα και αν "χάσουν" χρόνο, και όλοι έχουν μεγάλη αγάπη για τη Φύση. Ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά έχουν όλοι οι συμμετέχοντες, μέχρι και τον τελευταίο της κατάταξης αλλά μέχρι και τον αθλητή που εγκατέλειψε πρώτος! Και ακόμα, όλοι είναι συνεπείς αθλητές, άνθρωποι που αθλούνται τακτικά και με πρόγραμμα, και με την τελική σειρά κατάταξης να καθορίζεται από την ποιότητα και την ποσότητα της προπόνησης, την εμπειρία, και ως ένα βαθμό το φυσικό ταλέντο αλλά και την τύχη. Συμμετέχουν στον αγώνα για την **πρόκληση** και την **εμπειρία**, με μοναδική διαφορά ότι για τους έξι - συν λίγους ακόμα - πρώτους η διεκδίκηση της νίκης δεν είναι παρά ένα κίνητρο για να διερευνήσουν περισσότερο τα όριά τους. Τα ίδια ακριβώς κίνητρα ισχύουν και για τους ξένους συμμετέχοντες, με την αίσθηση του μυθικού βουνού ίσως με λίγο πιο βαρύνουσα σημασία.

Όλοι θα σταματήσουν για να δώσουν βοήθεια στο συναθλητή τους, ακόμα και αν "χάσουν" χρόνο, και όλοι έχουν μεγάλη αγάπη για τη Φύση.

Τίποτα δεν άλλαξε -και τίποτε δεν είναι όπως παλιά.

ΌΜΩΣ, Ο OLYMPUS MARATHON ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο πρώτος Ελληνικός ορειβατικός μαραθώνιος. Από ό,τι είμαι σε θέση να γνωρίζω γύρω στο 1988 έγινε για πρώτη φορά στην Ελλάδα, και μάλιστα στον Όλυμπο. Από τότε ανελλιπώς πραγματοποιείται κάθε χρόνο, και ως θεσμός πρωτοστάτησε στην όποια ανάπτυξη του ορεινού τρεξίματος στη χώρα μας. Λειτουργήσε ως "ευκαιρία" συνάντησης ορεινών αθλητών από όλη την Ελλάδα, και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Όσο και αν η ουσία του ορεινού -και όχι μόνο ορεινού- αθλητισμού δεν είναι ο ανταγωνισμός, οι "υγιείς αγωνιστικοί" θεσμοί είναι απαραίτητοι. Κυρίως γιατί προσφέρουν τη δυνατότητα να νιώσουν οι συμμετέχοντες-αλλά και η τοπική κοινωνία και οι άμεσα ή έμμεσα εμπλεκόμενοι- μέλη μιας ευρύτερης ομάδας που, ως ένα βαθμό τουλάχιστον, μοιράζονται τις ίδιες αξίες.

Ο **Olympus Marathon** εμφανίστηκε μόλις πέρσι με ξεκάθαρα διατυπωμένο στόχο: την καθιέρωση

του σε **παγκόσμιο θεσμό**, και με καταρχήν δύο καθοριστικές και εμφανέστερες "αγωνιστικές" διαφοροποιήσεις: Πιο δύσκολη διαδρομή και εξαιρετική υποστήριξη για τους αθλητές. Τα περίπου 10 επιπλέον χιλιόμετρα έκαναν τη διαδρομή ακόμα πιο πλήρη και πιο ενδιαφέρουσα, αλλά και την ολοκλήρωσή της έναν πραγματικό προσωπικό άθλο. Επιπλέον, ξεπερνώντας το μήκος της κλασικής διαδρομής, ο αγώνας ήταν πλέον "Μαραθώνιος" - ας πούμε - και με τη βούλα... Ενώ η οργανωμένη υποστήριξη των αθλητών κατά τη διάρκεια της διαδρομής - δηλαδή ο αθλητής να μπορεί να φάει και να πει, ότι πρέπει να φάει και να πει χωρίς να χρειάζεται να τα κουβαλάει μαζί του - είναι βασική προτεραιότητα: Καταρχήν αυξάνει τα επίπεδα ασφάλειας του αγώνα, επιτρέπει σε νέους αθλητές - που δεν έχουν αντίστοιχη εμπειρία - να συμμετέχουν χωρίς το σχετικό προβληματισμό "τι θα πάρω, πώς θα το μεταφέρω τρέχοντας κλπ" και εντέλει κάνει τον αγώνα πιο "δίκαιο". Και ακόμα η αίσθηση ότι σύντομα θα βρεις κάποιον να σε περιμένει, είναι από μόνη της τονωτική. Όταν ο αθλητής τρέχει από τον ένα σταθμό στον επόμενο όπου τον περιμένουν υγρά - στερεά και χαμόγελο, είναι σαν να τρέχει με "μικρούς" διαδοχικούς

στόχους-μια τακτική απαραίτητη για την επίτευξη υψηλών στόχων. Η τοποθέτηση των σταθμών ανεφοδιασμού - ανά περίπου 4 χιλιόμετρα - βασισμένη στην εμπειρία του **Λάζαρου Ρήγου**, τεχνικού διευθυντή του αγώνα και ενός από τους πλέον έμπειρους Έλληνες αθλητές ορεινού τρεξίματος, μαζί με την οργανωτική υποδομή και τον ενθουσιασμό των μελών του **Ορειβατικού Συλλόγου Λιτοχώρου**, ήταν οι κύριοι λόγοι που οι αθλητές "ποτέ δεν ένωσαν μόνοι τους", με μια μικρή δόση υπερβολής για τα δεδομένα αυτού του εξ' ορισμού "μοναχικού" αγώνα -. Ωστόσο δεν ήταν αυτά μόνο τα στοιχεία που έκαναν "πολυταξιωμένο" νοτιοαφρικάνο αθλητή και συντάκτη μεγάλου διεθνούς αθλητικού περιοδικού να πει ότι ήταν ο "καλύτερος" αγώνας ορεινού τρεξίματος που έχει συμμετέχει ποτέ. Η φιλοσοφία ότι ο αθλητής δεν έρχεται μόνο για να τρέξει, έρχεται για να "ψυχαγωγηθεί" με την πραγματική έννοια του όρου- να νιώσει "ψυχική ανάταση"- οδήγησε στο να δοθεί προσοχή σε αρκετά "συμπληρωματικά" στοιχεία, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το θέμα των θεατών.

Ανταλλαγή ενέργειας.

ΔΕΝ ΝΟΕΙΤΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΟΠΟΥ Ο ΑΘΛΗΤΗΣ

τερματίζει σχεδόν μόνος του! Αυτό συμβαίνει στους περισσότερους υπαίθριους αγώνες στην Ελλάδα, αυτό συνέβη και πέρυσι στην πρώτη διοργάνωση. Λίγο ότι ο "Έλληνας" δεν έχει και την καλύτερη σχέση με τη φύση, λίγο ότι ο θεατής για να έρθει θα πρέπει να βρει κάποιο "λόγο", λίγο-λίγο πολλά...έτσι και εμείς στον 1ο Olympus από τα πρώτα βλέμματα "σύμφωνης ενοχής" που

ματισμούς - μέχρι τον τελευταίο, ίσως... κυρίως τον τελευταίο - του Olympus Marathon, αισθάνεσαι ότι και εσύ ο ίδιος είσαι ένα μέρος της μεγάλης στιγμής, κατά μία έννοια νιώθεις ότι, έστω και λίγο, έτρεξες και εσύ εκεί πάνω. Όμορφο, υγιές και βαθιά ανθρώπινο συναίσθημα, που αντανάκλαται στη γενικότερη ατμόσφαιρα ενός αγώνα. Η συγκίνηση και ο ενθουσιασμός μαζί παράγουν αυθόρμητα χαμόγελα και αισιοδοξία. Ο τερματισμός λοιπόν μετακόμισε από το Στάδιο στην πολύ πιο "φιλόξενη" πλατεία, αλλά αυτό δεν

- ▲ Κορυφαίος αθλητής από το Μέτσοβο, ο Νίκος Καλοφύρης τερματίζει πρώτος με τον εκπληκτικό χρόνο των 5 ωρών και 8 λεπτών και μερικά δευτερόλεπτα.
- ▶ Όχι δεν είναι φωτομοντάζ. Απλώς ο 43χρονος Κώστας Σταμπούλης δείχνει ότι η λέξη "χαρά" ξεκινάει με Χ.

ανταλλάξαμε, ήταν όταν οι αθλητές τερματίζαν στην αφόρητη καλοκαιρινή ζέση του Σταδίου του Λιτόχωρου ενώ μόλις μερικές δεκάδες άνθρωποι μοιραζόντουσαν το δυνατό συναίσθημα του τερματισμού. Ήταν κρίμα, αυτό νιώσαμε, και για πολλούς λόγους. Ο πρώτος ήταν καίριος και καθοριστικός: Αν παρακολουθείς ως θεατής τους τερ-

ρακούσε-οι τερματισμοί διαρκούν περί τις 6 ώρες, έπρεπε συνεπώς οι θεατές να "ανανεώνονται". Ένας αναρριχητικός πύργος για τα μικρά παιδιά, μια μικρή πίστα mountain bike στο δασωτό πίσω μέρος του πάρκου και ένα μικρό κυνήγι θησαυρού μέσα στο Λιτόχωρο -αλλά με αφετηρία και τελικό προορισμό δίπλα στους τερματισμούς-

OLYMPUS MARATHON

▲ Πρώτοι νικητές στο βάθρο. Δυστυχώς δεν υπάρχουν βάρβαροι για 156.

συγκέντρωσαν κάτι λιγότερο από 500 συμμετοχές. Πολλαπλασιάστε τις επί περίπου 2 (γονείς), διαιρέστε το δια 6 (ώρες) προσθέστε αρκετούς "διαρκειάς" (συγγενείς - φίλοι αθλητών, προσωπικοί οργανώσης κλπ) και κάπως εξηγείται πώς τελικά το χειροκρότημα ήταν επιτέλους παρόν. Αλλά το χειροκρότημα δεν είναι κατάλληλο για την αποθεραπεία των αθλητών, γι' αυτό ήταν επιφορτισμένο ένα πολυάριθμο και εξειδικευμένο επιτελείο με πλήρη επίγνωση της υπερπροσπάθειας αλλά και των αναγκών των αθλητών. Και σε αυτόν το τομέα όμως η γενικότερη θετική ενέργεια είχε ευεργετικά αποτελέσματα: οι φυσιοθεραπεύτριες, η ιατρική ομάδα του **Τ.Δάρρα** και η εκπληκτική ομάδα της **Compex-Parimed** έδιναν πραγματικά την αίσθηση ότι ασκούσαν λειτουργήματα -όχι ότι απλά έπρεπε να το κάνουν.

Ο "Θρόνος του Δία" ταξιδεύει και προσκαλεί...

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΟΡΕΙΝΟΥ ΤΡΕΞΙΜΑΤΟΣ ΕΧΟΥΝ εξαιρετικά περιθώρια ανάπτυξης στην Ελλάδα - έχουμε άριστες κλιματολογικές και μορφολογικές συνθήκες γι' αυτό. Στην πραγματικότητα, το ορεινό τρέξιμο είναι ίσως ο ορισμός της έννοιας αθλητισμός στη φύση, ο δρομέας έχει μαζί του

μόνο ελάχιστα και τα απολύτως απαραίτητα, και αυτό μπορεί να γίνει σχεδόν παντού στην ορεινή Ελλάδα, σε πανέμορφο περιβάλλον και με απόλυτη ασφάλεια- εκτός ίσως από μερικά τσομπανόσκυλα... Επιπλέον όμως έχουμε και ένα ανυπολόγιστης αξίας πολιτιστικό θησαυρό που λειτουργεί ως "πολλαπλασιαστής" στις ήδη άριστες συνθήκες της Ελληνικής υπαίθρου. Και πολύ σημαντικό... έχουμε και τα κίνητρα που ίσως ακόμα δεν έχουν γίνει επαρκώς γνωστά. Ο Olympus Marathon για παράδειγμα αποτελεί ένα μοναδικό "εργαλείο" για την προβολή του Ολύμπου-της "πραγματικής" ομορφιάς του Ολύμπου. Δεν παρακολουθώ συχνά τηλεόραση, αλλά όσες φορές είδα "βουνό" στις ειδήσεις ήταν πλάνα αρχείου με αφορμή κάποιο ορειβατικό ατύχημα - παρεμπιπτόντως και στην περίπτωση του πεζοπόρου που μερικές μέρες μετά τον αγώνα "χάθηκε" στη Βάλια Κάλντα, πλάνα από τον Olympus Marathon χρησιμοποιήθηκαν... Η ουσία είναι ότι ο αγώνας λειτουργήσε επιτέλους ως ευκαιρία για το μέσο Έλληνα να συνδυάσει τον Όλυμπο με μια υπέροχη εμπειρία-και αυτό από μόνο του είναι θετικό. Κάποιοι θα νιώσουν πιο φιλικά με την έννοια "βουνό", κάποιοι που δεν τρέχουν θα αρχίσουν να τρέχουν, και κάποιοι που ήδη τρέχουν θα αρχίσουν να τρέχουν στα βουνά -πολλοί από τους φετινούς συμμετέχοντες

- ▲ Τεχνική ενημέρωση των αθλητών, παραμονή του αγώνα, στο υπέροχο κτήριο των ψηφιδωτών στο Δίο.
- ▼ Προσέλευση των νικητών για τις απονομές υπό τους ήχους των τυμπάνων.

έτρεξαν για πρώτη φορά σε βουνό! Και κάποιοι ίσως αρχίσουν να περπατάνε στο βουνό. Συνολικά, σε εγκώριο επίπεδο, έμμεσα προβάλλεται ένας "εναλλακτικός" και πιο κοντά στη φύση τρόπος ζωής ή -έστω- ψυχαγωγίας.

Σε "υπερεθνικό" επίπεδο ωστόσο, ο ρόλος του Olympus Marathon είναι λιγότερο "εκπαιδευτικός": το ορεινό τρέξιμο είναι ήδη δημοφιλές και ο Olympus Marathon δεν μπορεί παρά να είναι μια "once in a lifetime experience" όπου ο ξένος -ερασιτέχνης- αθλητής έχει κάθε λόγο να το θέσει ως υψηλό προσωπικό του στόχο. Στις αρχές του Σεπτεμβρίου, τουλάχιστον 4 μεγάλα διεθνή περιοδικά θα έχουν αφιέρωμα στον Olympus Marathon - τα 2 μάλιστα θα γραφτούν από συντάκτες που έτρεξαν και τερμάτισαν την κούρσα -, με φωτογραφικό υλικό από πέντε φωτογράφους που "χτένισαν" όλη τη διαδρομή. Θα είναι η πρώτη φορά που φωτογραφίες από τον Όλυμπο θα δημοσιευθούν σε αυτά τα περιοδικά, συνοδευόμενα με θετικά σχόλια για τον αγώνα, για το βουνό, για τους ανθρώπους, για την εμπειρία συνολικά. Ενώ η περσινή διοργάνωση που σχεδόν εξαφανίστηκε στην Ελληνική τηλεόραση - ελέω και Euro 2004 και νοστορπίας αλλά και διοργανωτικών αδυναμιών -, τη σημαντικότερη τηλεοπτική προβολή είχε στο Telemun-do/NBC, ένα κανάλι με περίπου 70 εκ. τηλεοπτικό κοινό.

Αφορμή για συμμετοχή στον προβληματισμό.

Και κάπου προς το τέλος της διοργάνωσης, στα πλαίσια της Συνέντευξης Τύπου που ακολούθησε "μπήκε στην κουβέντα" και το καίριο ερώτημα "Τι θα γίνει με τον Όλυμπο", ή πιο απλά, "τι θα γίνει με το θέμα της διαχείρισης των πολύτιμων Εθνικών Δρυμών". Ήταν το βασικό θέμα γύρω από το οποίο στράφηκαν οι ερωτήσεις των δημοσιογράφων προς τους Δημάρχους του Λιποχώρου και του Δίου. Διατυπώθηκαν απόψεις, κριτικές αλλά κυρίως διαπιστώθηκε η ανάγκη προβληματισμού. Κάποιος που δεν έχει πλήρη πληροφόρηση, αλλά

αντιλαμβάνεται την τεράστια εθνική αξία που έχει το Ελληνικό φυσικό περιβάλλον με τον Όλυμπο και τους Εθνικούς Δρυμούς ως "μπροστάρηδες, θα έφτανε κοντά στο συμπέρασμα ότι περνάμε τη φάση που ένας ενήλικας συνειδητοποιεί ότι έχει ένα φυσικό χάρισμα αλλά δεν μπορεί εύκολα να συμβιβαστεί με αυτό γιατί δεν έχει συνηθίσει την ιδέα. Με αποτέλεσμα να το αγνοεί και ενδεχομένως χωρίς να το καταλαβαίνει, να το καταστρέφει. Χιονοδρομικό κέντρο στον Όλυμπο είπατε; Ετησίως, μόνο οι καταγεγραμμένοι επισκέπτες

▲ Δεν είναι Yosemite ούτε Δολομίτες. Αλλά το πρώτο σκαρφάλωμα είναι πάντα το καλύτερο.

◀ "Εδώ τρέχει ο μπαμπάς μου".

ξεπερνούν τους 120.000! Και πάνε εκεί για να περπατήσουν στα μονοπάτια του άντε και κάποιοι για να αναρριχηθούν στις ορθοπλαγιές του, και -οι ξένοι πιο έντονα- για να "αναπνεύσουν" το μύθο του. Γι' αυτούς σίγουρα το Χιονοδρομικό δεν προσδίδει κάτι, ενδεχομένως και κατά κάποιο τρόπο, αφαιρεί. Αναντίρρητα ωστόσο, η λειτουργία Χιονοδρομικού κέντρου στη δυτική πλευρά του βουνού, καταρχήν θα ανακούφιζε οικονομικά τις τοπικές κοινωνίες-και ιδιαίτερα τις ασθενέστερες, -και σε αυτό συμφωνούν όλοι. Ακόμα, πιθανότατα, να "αφαιρούσε" κάτι τόσο από τη φυσική όσο -και κυρίως- από τη "μυθική" υπόσταση του βουνού, εξέλιξη σαφώς αρνητική και μη αντι-

στρεπτή ενδεχομένως. Σε αυτό το θέμα, προφανώς δε συμφωνούν όλοι. Επειδή εκ των πραγμάτων τέτοια ζητήματα είμαστε υποχρεωμένοι να τα εξετάζουμε με βάση το διεθνές περιβάλλον-και το διεθνή ανταγωνισμό κατ' επέκταση-, το ερώτημα είναι τι επιπλέον έχει να προσφέρει ένα ακόμη χιονοδρομικό σε εθνικό επίπεδο και τι αφαιρεί αν τελικά γίνει. Αν το δεις με "απλή" αριθμητική, καταλήγεις ότι μάλλον δε "συμφέρει" να γίνει, γιατί προσφέρει κάτι που δεν είναι διεθνώς ανταγωνιστικό, "ρискάροντας" κάτι που είναι διεθνώς μοναδικό, δηλαδή το Μύθο. Τώρα βέβαια πώς ένα "μαζικό" χιονοδρομικό κέντρο πιθανώς "υποσκάπτει" το Μύθο, η απάντηση είναι μάλλον περισσότερο διαισθητική, γιατί σίγουρα δεν υπάρχει προ-

τραπέζι, ακόμα και αυτοί θα είχαν διαφωνίες. Πόσο μάλλον που στην πράξη δεν είναι σαφές ποιοι θα κάθονταν γύρω από το τραπέζι -που θα πρέπει να χωράει πολύ περισσότερους από 12...

Ο Olympus Marathon ευχαριστεί ιδιαίτερα:

Τους **Δήμους Λιτόχωρου** και **Δίου** για την αμέριστη ηθική και υλικοτεχνική υποστήριξη αλλά και για την φιλοξενία εκπροσώπων Ελληνικού και Ξένου Τύπου. Τον **Ορειβατικό Σύλλογο Λιτόχωρου** για την επάνδρωση των σταθμών ανεφοδιασμού και τις υπηρεσίες διάσωσης -που ευτυχώς δεν χρειάστηκαν. Τον **Ορειβατικό Σύλλογο Δίου** για την συνεισφορά του στον καθαρισμό

τμήματος της διαδρομής του αγώνα. Τον καθηγητή Αρχαιολογίας κ. **Δημήτρη Παντερμαλή** για την υπέροχη ομιλία του σχετικά με τους αρχαιολογικούς "θησαυρούς" της περιοχής. Το γιατρό **Τάσο Δάρα** και την ομάδα της **Parimed-Complex** για τις υπηρεσίες αποθεραπείας στους αθλητές. Την **Coca Cola Βορείου Ελλάδας** για την παροχή των αναψυκτικών. Την **Cool-drops** για τη διάθεση των air coolers εξωτερικού χώρου. Την εταιρία υπαίθριων δραστηριοτήτων **Experience** για τη συνοδεία των επισκεπτών στο φαράγγι του Ενιππέα. Την **XXIV Ταξιαρχία Τεθωρακισμένων** για τη διάθεση εξοπλισμού. Την **Αστυνομία Λιτοχώρου** για τις κυκλοφοριακές διευκολύνσεις. Τον κορυφαίο μουσικό **Πέτρο Κούρτη** για την επιμέλεια της τελετής απονομών. Τον όμιλο **Grecotel** για τη φιλοξενία των

ξένων δημοσιογράφων στην Αθήνα. Τη **Superfast Ferries** για την δωροθέτηση ταξιδιού στην Ιταλία. Τον ορειβάτη-κινηματογραφιστή **Παύλο Τσιαντό** για το σχεδιασμό της κινηματογράφησης στα ορεινά τμήματα της διαδρομής και την εταιρία παραγωγής **Olynon** του **Στάμου Μπισσίμ** για την συνολική επιμέλεια της κινηματογράφησης. Ακόμα, ο Olympus Marathon ευχαριστεί τους χορηγούς **Powerbar** και **Olympus Plaza** που για δεύτερη συνεχή χρονιά υποστήριξαν τον αγώνα και τέλος, τον **Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού** που ήταν και ο κεντρικός χορηγός της διοργάνωσης.

▲ **Μια ανάσα, δύο κουβέντες και ζεστό χειροκρότημα για τον Νίκο Καλοφύρη, στο σταθμό ανεφοδιασμού στο οροπέδιο των Μουσών.**

γούμνη εμπειρία και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο- και ο λόγος είναι απλός: Κανένα άλλο βουνό στον κόσμο δεν "κουβαλάει" την πολιτιστική βαρύτητα του Ολύμπου, κανενός το όνομα δεν είναι τόσο αναγνωρίσιμο ούτε ταυτίζεται με τόσους μύθους. Και ως Μύθος χτίζεται δύσκολα αλλά χρειάζεται ελάχιστα για να "καταστραφεί"- ενώ ακριβώς στο "Μύθο" βρίσκεται τόσο η πολιτιστική, όσο και η "οικονομική" του αξία. Ίσως τελικά η απάντηση να κρύβεται στο ερώτημα "πώς και ποιος μπορεί να διαχειριστεί ανυπολόγιστης αξίας παγκόσμια κληρονομιά σε διεθνές, εθνικό και τοπικό επίπεδο". Η όποια απάντηση σίγουρα είναι τόσο σύνθετη, που αν κάποια στιγμή οι 12 Θεοί βρισκότουσαν σε ένα

www.olympus-marathon.com

Καστοριά

Η Καστοριά είναι μία από τις πιο αξιόλογες πόλεις της Δυτικής Μακεδονίας που η ιστορία της χάνεται στα βάθη των αιώνων. Ο ευρύτερος γεωγραφικός της χώρος ταυτίζεται με το αρχαίο Μακεδονικό κρατίδιο της Ορεστιάδας με πρωτεύουσα το Άργος Ορεστικό. Αγέραστη, πάντα ελκυστική, με εναλλασσόμενο πρόσωπο μα ολοένα νέα, συνεχίζει ακόμα την πορεία της που την χάραξαν Αιολείς και Μακεδόνες, Ρωμαίοι και Χριστιανοί. Κτισμένη λιθάρι- λιθάρι από τα πανύψηλα κάστρα της μέχρι τις βυζαντινές εκκλησίες και τα αρχοντικά της που στέκουν υπομονετικά στο κύλημα του χρόνου. Οι **ναοί**, διάσπαρτοι στολίζουν όλες τις γειτονιές της πόλης. Πώς να μην ξαφνιάζεται ο επισκέπτης, που δεν προλαβαίνει, όταν περιπλανιέται στα γραφικά σοκάκια της πόλης, να μετρά εκκλησίες; Κάθε μία έχει την δική της ιστορία και όλες μαζί συμπληρώνουν την πολύτιμη πολιτιστική κληρονομιά. Τα **αρχοντικά**, περήφανα υψώνονται στους καιρούς σφιχταγκαλιασμένα με τον κισσό. Αφουγκράζονται μέσα στη σιωπή τους τους ήχους του χθες. Χαρές, λύπες και όνειρα ζούνε εδώ. Πλανώνται στην αδειανή κρεββάτα, στον οντά, στη σκάλα που τρίζει απεγνωσμένα, στις πατημασιές των αγέρηδων. Την όλη αυτή ομορφιά, έρχεται να συμπληρώσει η **λίμνη** με τα παιχνιδιάρικα νερά της. Πότε είναι γαλήνια σαν λάδι, καθρεπτίζοντας το είδωλο της πόλης και των γύρω λόφων. Άλλοτε είναι φουρτουνιασμένη με αφρισμένα κύματα, που κάνουν τις αραγμένες βάρκες να λικνίζονται σε έναν ακανόνιστο ρυθμό. Τον καιρό της βαρυχειμωνιάς, όταν παγώνει, μοιάζει με μια άδενδρη πεδιάδα που της δίνει μια ιδιαίτερη όψη. Για την Καστοριά η λίμνη δεν σφράγισε μόνο την ιστορική της πορεία, αλλά ταυτίστηκε με την ίδια την ύπαρξή της. Έχοντας σαν ορμητήριο την Καστοριά μπορεί κανείς να επισκεφθεί τον **Προϊστορικό Λιμναίο Οικισμό** στο Δισπηλιό. Το **Απολιθωμένο Δάσος** στο Νόστιμο. Την **Διοκλητιανούπολη** στο Άργος Ορεστικό. Το ιστορικό χωριό του **Παύλου Μελά**. Το **Χιονοδρομικό Κέντρο** Βιτσιού, το βουνό **Γράμμος** και τα **Ιαματικά Λουτρά** Αμμουδάρας.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ: Ραγκουτσάρια 5-8 Ιανουαρίου
River party πρώτο Σαββατοκύριακο του Αυγούστου

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
ΤΗΛ. 24670 / 22267 www.kastoria.gr e-mail : nakast@otenet.gr